

Práce „si kladla za cíl představit cestu čínského malíře Fu Baoshie do východní Evropy v roce 1957 a jeho obrazy, které během cesty vznikly“ (Závěr, s. 42). Autorka vložila do své bakalářské práce mnoho energie, shromáždila bohatou literaturu (pouze doporučuji vyhýbat se notoricky špatně zpracovaným dějinám ČLR od týmu autorů Bakešová, Kučera, Lavička) a využila i archivy a dobový tisk. K tématu přistupovala se zjevným nadšením a práce má všechny formální náležitosti odborného textu. V překladech z čínštiny je minimálně chyb a nejsou zásadní. Práce je také přehledně upravená, včetně vzorně upraveného seznamu pramenů a literatury a obrazové přílohy s adekvátními popisky.

Práce však také trpí řadou nedostatků.

- 1) Struktura práce je výrazně nevyvážená. Autorka věnuje velký prostor (více než polovinu práce) historickému a biografickému kontextu, většinu údajů, které zde shromáždila, však nijak nezohledňuje ve stěžejní 5. části, kterou označuje jako Analýzu. Práce jako celek v důsledku toho působí trochu jako přípravné náčrtky k jednotlivým tématům, které teprve budou propojeny.
- 2) Vlastní analýzu uvádí shrnutí základních věcných údajů a Fu Baoshiově cestě, po němž následuje popis vybraných obrazů pouze s minimálními náznaky rozboru. Čtenář je zejména zklamán, že autorka díla z cesty do Československa a Rumunska málo konkrétně vztahuje k předchozí Fu Baoshiově tvorbě, jak ji rozčlenila do několika etap a popsala v kompilační části práce. Nepokouší se ani rozvinout Xu Jianrongovo hodnocení malířovy tvorby z cesty do Evropy, který ji označil za jedinečnou a neobvyklou a zároveň ve své době málo oceňovanou (s. 12).
- 3) První oddíl věnovaný Mao Zedongovým projevům v Yan'anu a jejich aplikaci do uměleckého života po r. 1949, prokazuje malé porozumění podstatě věci, přestože autorka čerpá z bohaté literatury. Jsou zde i omyly, na yananskou konferenci nebyli „pozváni všichni kulturní pracovníci z celé Číny“ - jednalo se o vnitřní záležitost yananské komunity revolucionářů. Autorka pomíjí represivní rozměr konference, která odstartovala první kampaň kritiky a sebekritiky a převýchovy. Umělcům nebyla „doporučena přímá účast v životech dělníků, rolníků a vojáků“, oni se museli nuceně věnovat fyzické práci. Také je omyl psát, že „role KS nebyla v té době příliš silná“ (s. 4). V Yan'anu byla absolutní.
- 4) Formulace použité v kapitolách věnovaných historickým a biografickým souvislostem jsou zvláštním způsobem neurčité a mnoho důležitých informací zaznamenávají v jakési abstraktní rovině. Jeden příklad za všechny - v biografii Fu Baoshi významně působí Xu Beihong. Ze způsobu podání nicméně působí téměř jako pohádková postava, která přijde a vykoná dobrý skutek a čtenář marně přemýšlí, jaké bylo Xu Beihongovo postavení, že mohl pro svého přítele zařadit stipendium ke studiu v Japonsku (a jaké stipendium?). Podobně vágní (nedořečená) je většina důležitých údajů v biografii a také mnohé v historickém úvodu.
- 5) Podobná vágnost, nedorozumění, nepřesnosti a omyly se objevují také například v životopise Fu Baoshia, kde se dočítáme: „V Chongqingu byl zřízen Třetí úřad politického oddělení, který byl zaměřený na protijaponskou propagandu. Mezi členy tohoto oddělení patřil nejen Fu Baoshi, ale i mnoho dalších umělců. Tito umělci spolupracovali na tvorbě protijaponské propagandy pod vedením Zhou Enlaie a Guo Morua“ (s. 12). Z formulace není zřejmé, o jaký úřad se jedná (vládní? Stranický, tj. KMT?). Také je překvapivé, že Zhou Enlai, významný

představitel KS Číny (která v té době byla ve válce s čínskou vládou), vedl v Chongqingu vládní úřad. To vše vyžaduje přesnější informace a vysvětlení.

- 6) Kulturní politika po R. 1949 je podána schematicky a nevystihuje podstatnou věc - totiž, že malba tradičními technikami nebyla pronásledovaná ani v dobách masivního importu socialistického realismu z SSSR.
- 7) Dalším nedostatkem práce jsou zcela mylné údaje, například charakteristika Pěti principů mírového soužití (s. 28) v souvislostech spolupráce v socialistickém táboře. Doporučuji nahlédnout do encyklopedie. Na obrazech Překročení řeky Dadu a Přechod přes zasněžené hory je sice krajina a lidé v ní pojednána novátorsky, ale není pravda, že vojáci, kteří zde skutečně mají být ústředním motivem, zde „zabírají většinu kompozice“.
- 8) Otázku, proč právě Fu Baoshi byl v delegaci na cestě do Evropy, by asi pomohla zodpovědět jeho funkce v Čínském politickém poradním shromáždění, která ale v práci není zmíněna. V pojednání jeho životopisu se ztrácí, že se stal významným funkcionářem v kulturních svazech a dalších institucích (viz encyklopedie Baidu).
- 9) Chybí zde vysvětlení dichotomie základních kategorií v malířství v Číně 20. století - olejomalba a tušová malba a jejich odlišný vztah k nápodobě reality. Zamyšlení nad tímto problémem by pak mohlo napomoci k pochopení Fu Baoshiových inovací na obrazech z cesty do Evropy i jejich „neúspěšnost“ (srv. komentář na s. 12).
- 10) Jsou zde neobratné formulace drobné chyby - neogotický (nikoliv pseudogotický) zámek je ve Smolenicích, nikoliv ve Smolnici; standardní překlad 思想改造 je „převýchova“; jména institucí a dobové pojmy nejsou překládány konzistentně, a pokud existují v češtině zavedené překlady, nejsou důsledně využívány.

Práce se mi nehodnotí snadno, oceňuji snahu a zaujetí autorky, ale chyb je zde příliš mnoho, a proto mi nezbývá než hodnotit známkou dobře.